

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal jutányos áron közöl.
Nyilttér garmond soronként 60 fillér.

A feministák büne.

Választói jog, képviselői mandátum, egyetemi tanszék, diploma, teljes egyenjogúság a férfikkal! Ezek a jelszavak vannak felírva a feministák zászlajára. Alatta egy kis tábor, amely lelépett a régi utról, most menne előre. Menne, ha tudna. De minduntalan bugdácso.

Nekem úgy tetszik, hogy süketeknek hegedülnek. Vakokat vezetnek szép tájakra. A tetőzetet ácsolják, mikor az alapok még nincsenek lerakva és a cifrázatokat cirkalmaznak, mikor még a téglák sincs összehordva. A nők köré új jelszavak kerültek. Ők most ezek körül örült vitustáncot járnak s ezért azok felelősek, akik ezeket a jelszavakat kimondták, de aztán nem jó irányban indultak az őket követőkkel.

A föld derekán meglátszik rétegről-rétegre: hogyan alakult ki fokozatosan. Minden halad simán, észrevétlen, rendszeres munka felé. Egy hajszálacska sem nő ki, míg az ideje el nem érkezett. Minket körülvesznek népek, akik a fejlődésükön, a haladásukon évszázadok türelmével dolgoztak és elértek a fejlődésük mai fokára. Az ő agyuknak már a sejtjei úgy fejlődtek, hogy nem is következhetik belőle más, mint mai gondolkodás módjuk. Ezeknek a népeknek jelszava robbant szét mi kö-

zöttünk a mi nőink között, mint a bomba.

A varázsige fölrázta az asszonyse-reget. Rohant az új zászlók alá, de kiváltképpen a fővárosban. Ámbár a vidék néhány centrumában is van már feminista mozgalom. Az új hívek a hallott, a megtanult jelszavakat s világnézeteket elvitték haza otthonukba és aszerint rendezték be életüket. Egy-ről azonban megfélemedtek. Arról, hogy máról holnapra sem ők maguk, sem a környezetük nem változott meg.

Azok a leányok, akiket még a gólyame-séken neveltek, akiket még a mama kísér sétájukon, de akik titokban Boc-caciót, Villyt, Maupassant és Schnitz-ert olvassák, egyszerre belepottyantak a feminizmusba. S hogy a kavarodás a lelkekben még tökéletesebb legyen, a veszedelmes jelszavakhoz még a leg-veszedelmesebb csatlakozik: a gyer-mektelenség. Nem kell gyermek, ne legyünk anyák! Ez újabb feminista jelszó. Tehát kötelességé teszik a ter-méketlenséget, magzatelnajást.

Megvádolom azokat a nőket, akik a mi asszonyainak és leányainknak ezeket az eszméket cifra szavak csá-bitó köntösébe takargatva, lelkébe be-lopták. Megvádolom és megkérdem őket, vajjon tudták-e, hogy az asszo-nyoknak hány százalékát fekteti nálunk

ma is életük ifjúságában sirba, a női bajoknak mindenféle kínos, gyötrelmes fajtája, amely a fent említett bünöknek következménye.

Menjenek el a klinikába, a kórhá-zakba, a műtőtermekbe. Oda menje-nek, nézzék a párologó vért és hall-gassák meg a fájdalom ordító jajsza-vait. És nézzék meg a félig örült asz-szonyokat és kérdezzük meg ő tőlük, hogy mi jobb, anyának lenni, vagy a kínos betegségeket hurcolni, megrovi-dított életükön keresztül.

És kérdezzék meg az orvosoktól, hogy száz asszony közül hány van ma, akinek valami baja ne volna. Ezt kér-dezzék meg és meg fogják hallani, hogy alig akad száz közt tíz teljesen egészséges asszony.

Aztán kérdezzék meg a bajok okát is. És meg fogják hallani, hogy az mind, mind a gyermek ellen való vé-dekezésből ered.

Nem választói jog kell nekünk. Nem egyetem, nem is képviselőiség. Nem újabb és újabb eszméket kell a levegőbe röpíteni. Egy utat kell mu-tatni, egy határozott irányt kell a leve-gőbe röpíteni. Egy utat kell mutatni, egy határozott irányt kell adni a té-velygőknek. Egy öntudatos férfi és nőtábor, egy generációt kell nevelni, amely egészségesen tud gondolkodni.

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

◀ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ▶

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit.

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet.

-18

Az Igazgatóság.

TARCA.

A KERTBEN.

Írta: Peterdi Sándor.

Az öreg kegyelmes ur nagyon rossz kedvű volt. Katonasipkáját — mert nyugalomba vonulása után is állandóan egyenruhában járt — mélyen a szemére huzta és nagyokat dörmögve járkált a kanyargós utakon. Lovaglópálcájával néha nagyokat suhogtatott a levegőben, mintha csak láthatatlan ellenségnek akarná dühét kitölteni.

— No, még csak az kellene! — mormogta a tábornok és egy ágaskodó jácintnak a fejét egy bösz suhintással lecsapta. No, még csak az kellene!

Aztán mogorván ment tovább és gyilkos tekinteteket vetett a levegőben csiripelve játszadozó, a lombátorban csicsergő madarakra. Ezek ugyanis semmit sem törődtek a tábornok úr haragjával, sőt mintha apró gyöngyszemeikkel gunyosan néznének le a kegyel-

mes urra. Hogy pedig haragja még nagyobb legyen, két vadgalamb épen a feje felett büszkélkedő diófára szállott és ott csókolóz-tak, szerelmeskedtek.

— Majd arrább mentek, szemtelenek! kiáltott a tábornok és feldobta rájuk a lovaglópálcáját. Az ág megsörrent, a verebek, a galambok ijedten repültek tovább. De csak a szomszéd fára. Ott szapora csicsergéssel tárgyalták az ellenük elkövetett merényletet — bizonyára nem a leghízlegőbbben nyilatkoztak a tábornokról — de azután napiredre tértek az eset felett és folytatták ott, ahol elhagyták.

A tábornok megfenyegette a madarakat; magában bizonyára olyas valamit gondolt, hogy majd elmenne a kedvük a csicsergéstől, a szerelmeskedéstől, csak vezényelhetné azt, hogy:

— Kartács! Tűz!

És annyira elkapta a hév, hogy a lovaglópálcáját a verebekre irányította és harsány hangon kiáltotta:

— Bumm!

Jól mulatott azon, hogy néhány félénkebb madárka félénken röppent fel.

Néhány percig szinte elfeledte haragját; de csakhamar ismét eszébe jutott. Homloka újra redőkbe borult.

— Nem és nem! Hogy is ne! Ilyen ostobaság! Nem engedem meg! Soha! Már megmodtam egyszer! Történjék akármi!

Az öreg tábornok folytatta sétáját. Sipkáját levette. Ősz hajával gyengéden játszadozott a szellő. Gyönyörű idő volt. Szép, enyhe tavasz idő. A napsugarak, mint édes anya gyermekeit, gyengéden cirógatták meg a fákat, a bokrokat és ott játszadoztak a kert kavicsos útjain.

A kegyelmes ur teli tüdővel szivta a rétről feléje csapódó üde levegőt. Érezte, hogy a vére gyorsabban kering, hogy melle tágul, hogy még a köszvényes lábát is könnyebben emelgeti.

Egyszerre figyelni kezdett. Az egyik bokor mögül halk kuncogás ütötte meg a füleit. Óvatosan közeledett a bokrok felé. A még ritka ágak mögött a kertészlegényt látta,

Harcolni kell a nőinket megméltató feminizmus ellen.

Egy asszony.

Munkásházaink.

Az elmúlt vasárnap községünkben időzött dr. Cicatricis Lajos, vármegyénk alispánja, hogy a munkásházépítő bizottsággal megbeszélje az építésre vonatkozó teendők sorozatát. Először határozta, hogy a már megjelent árlejtésen túl újabb árlejtés irassék ki a lakóépületek anyagjainak szállítására és a különféle munkák végzésére.

Kiiratott a lapunk mai számában is megjelent hirdetés szerint a verseny a vasneműek, asztalos-munkák, mész-, homok- és polyva szállítására, valamint a házak fölépítésére különféle módokat szerint.

E módok volnának:

1) Hogy vállalkozó felépítene az egész házat vert-falból vagy vályogból a megállapított terv alapján; adná hozzá az anyagot, munkát, mindent — kulcsig.

2) Hogy a tulajdonos verné, rakná a falát, tapasztaná, meszelné; rakná a menyezet szerkezetét s vállalkozó adna hozzá minden további anyagot és munkát.

3) Hogy a meghirdetett árlejtések alapján beszerzett anyaggal, munkával és a saját maga által előállítandó munkával felépíti vállalkozó az egész házat — kulcsig.

3) Hogy ugyanehez igénybe venné a tulajdonos által végzendő s a 2) alatt felsorolt parasztmunkát.

Ezen adatok ismerete után aztán módja lesz a bizottságnak a különféle megoldásokban válogatni, azokat az előforduló különféle esetekben alkalmazni.

Előre veti árnyékát az a nehézség, hogy a háztulajdonos-jelölt zsellérek közül sokan nem bírják maguk erejéből elvégezni azt a munkát, amit mint szakmájukbeli, rájuk van utalva. Nincs kitartásuk, a napi kenyér után kell látniok; ha nem keresnek készpénzt, nem bírják kereset hiányában sem magukat, sem családjukat eltartani.

A bizottság feladata az ilyeneknél is eltalálni azt a módot, amelylyel ők is felépíthessék házukat. Mert megvallva, az ilyeneknek van legnagyobb szükségük a lakóházakra. Az eddigi eljárás, az eddigi kombináció szerint azonban csak azok juthatnak házhoz, akiknek van annyi megtakarított pénzük, gabonájuk, amelylyel családjaikat eltarthatják azon idő alatt, amíg a házukat fölépítik, vagy legalább lakhatóvá tehetik, mert hisz betapasztani, meszelné lehet a házat aratás után is. Azt pedig tudnunk kell mindnyájunknak, hogy ilyen kicsit boldog sorban levő nem sok van a mai szigorú időben falunkban.

Holnap, hétfőn lesz az építési ajánlatok fölbontása. Néhány nap múlva tehát már jobban lehetünk tájékozva.

Amikor elismerjük e helyen a pártolásra szorult munkásaink bajait, ugyanakkor meg kell mondani azt az igazat is, hogy bajaink alighanem több a hibájuk. Itt van például az új utcákon ásandó árok vezetése, amely az árlejtés vizét a portákra vezetné, hogy azt a falveréshez, vályogveréshez használhassák s amely nélkül a telepések nagy része mozdulni sem bír.

E hó 26-án ugyanis árlejtést tartott a községi előjáróság az árok kiásására és nem akadt rá vállalkozó sem a lakosság, sem a telepések közül.

Mint megtudtuk, 670 köbméter az árok-ból kihordandó földtömeg; 10 métert átlag egy munkás — saját vallomása szerint kihordhat egy napon. Ez esetben 67 ember egy nap alatt kiáshatná, 34 ember két nap alatt, 17 ember 4 nap alatt, 14 ember 5 nap alatt. Vagyis ha kedden reggel hozzáfogott volna 14 ember, akkor ezidőre a csatornát meg lehetett volna csinálni s keresett volna naponként minden munkás 3 (mondj: három) koronát, ha méterjéért 30 fillért fizettek volna. Keresett volna annyit olyan időben, amikor a napszám 100—140 fillér között váltakozik s amikor ennél többet a „messze kubikon“ se keres, legalább is ennél többet családjának haza nem küldhet napjára.

Egy egész koronát kértek az árlejtésen megjelentek egy köbméter föld kihordásáért,

tehát nem átalították volna naponként 10 koronát megkeresni.

Hát kedves munkás polgáraink, ez nagyon tulhajtott dolog! Tudjuk mi azt nagyon jól, hogy égető szüksége volna mindnyájuknak ilyen keresetre, de hát saját maguknak be kell látni, hogy ilyet kívánni is képtelenség; ilyet elérni lehetetlenség még Amerikában is.

Nagyon természetes, hogy az előjáróság beszüntette az árlejtési műveletet. Az árok kiadatlan maradt. A háztulajdonos-jelölt munkások pedig egész héten arról tanakodtak, hogy nem bírják a ház falát verni, mert nincsen vizük.

Nem-e piaci komédiába való ez a helyzet?

Akiknek portája közel esett az árlejtés kuthoz, azok kisebb-nagyobb árkokkal telejűkre vezették a vizet; elkezdtek dolgozni, a többi pedig — bizonyára több a fentebb említett 14-nél — piszkálja a fogát, várja a vizet, amely azonban ezuttal nem szándékozik hegynek fölfelé folyni.

Hogy mennyi ideig mulatoznak így a vízben szükködő telepések, a jövő fogja megmutatni. Aligha addig, ameddig megunnák, mert mint értesültünk — a háztulajdonos-jelölt bizottság igen nagyon radikálisan szándékozik eljárni, ha odáig gazda nem akad az árok ásás munkájára. A munkát nem kedvelők alighanem rostára tétetnek, ha a saját javukat nem képesek belátni.

Többen Orosházáról hoztak falverőket, akik már serényen folytatják mintaszerű munkájukat. Vajjon reáragad-e valahogy mindszenti emberre az általuk idehozott, bemutatott ügyesség? Pedig de sokra reáérne! Nem-e sokkal jobb volna, ha az orosháziak által elviendő summa pénz a mindszenti szükködők zsebébe vándorolna.

Szerintünk semmi bosszorkányság sincsen az egész munkájukban, csak kevés ügyesség, jó felfogás kell hozzá, amik köztudomáslag a mindszenti munkásainkban bőven feltalálhatók volnának — ha tanulni szeretnének, meg a talicska szarvát nem tartanák a legkülönb munkának.

amint hatalmas étvágygal falatozott. Mellette egy fiatal leány ült. Jól megtermett, egészséges arcú parasztleány. Szemei ragyogva nézték a legényt és erős, vörös karjai ennek nyaka köré fonódtak. A legény elkészült az evéssel.

— Most jössz te! — nevetett a legény, aztán magához rántotta a leányt és hatalmas csókot nyomott a kívánatos cseresznyeajkákra.

A tábornok meg sem moccant, csak magában dörmögte:

— jól ért hozzá, a fráter!

Az első csókot követte a másik, a harmadik. A tábornok türelme elfogyott.

— Nem lesz már elég, mi! — rikkantott a fiatalokra. Azok felugrottak; a legény vállait vonogatta, a leány a szoknyáját simogatta és csak úgy félszemmel nézegetett a kegyelmes urra, vajjon csakugyan haragszik-e.

A tábornok megfordult és tovább ment. Sehogysem volt megelégedve önmagával. Akármennyire akarta nem tudott visszazökenni a dühös hangulatba. Pedig megpróbálta.

— Hogy az a lány legyen az én menyem . . . egy senki . . . egy semmi . . . soha! — ismételte magában de érezte, hogy a mit mond, nem egészen őszinte.

Az ég mosolygott, a napsugarak éppen úgy ott táncoltak előtte, mint előbb, a madarak is ott csicseregtek, játszadoztak, — de nem tudott rájuk haragudni.

— Hogy csókolóztak . . . hogy ölelkeztek.

Megint eszébe jutott a kertészlegény és a kertészleány.

— Adta lelke! De hogy csókolóztak . . .

Háta mögött csikorgott a kavics. Megfordult. A parasztleány közeledett. Rövid, bokorugró szoknyáját módosan ringatta. A tábornok megállt és kedvtelven nézegette a leányt, annak szép nyakát, erős karjait, izmos lábát. A leány, amint elment mellette, elvörösödött. Biborszín öntötte el arcát és bogárszemeivel oda vágott a tábornok felé.

— Adta lelke! micsoda szemek! — dörmögte a méltóságos ur, megsodorintotta fehér bajuszát és meghúzta a derekát.

A hogy a takaros leány elment mellette, a tábornok rákiáltott:

— Julcsa! megállj!

A leány megállt.

— Ide gyere!

Ez lassan, félénken közeledett. A tábornok le nem vette szemeit a leányról, tekintete körülcsirógatta felt idomait, egészséges nyakát, lábait. Mikor pedig a leány megállt előtte, a tábornok fürgén hozzá sietett és megcsipte az arcát, aztán magához rántotta és megölelte. A leány nevetve hízódzott.

— Jaj, de csintalan a tábornok ur! És milyen jól érti . . .

A tábornok egyengette magát, aztán ismét átkarolta a leányt.

— Hej hugám . . . valamikor régen . . . kuruc legény voltam . . .

A leány kisiklott a tábornok karjai közül és aztán huncutkodva mondta:

— De még most is jól esik egy kis ölelgetés . . .

Aztán elsietett. A tábornok utána nézett.

— Adta teremtettem! . . . micsoda kemény leány . . . no nézd csak! még engem is

kihozott a sodromból . . . De mi lelt engem, no . . .

Veszekedni kezdett önmagával.

— Pfuj! nem szégyenled magad, vén számár!

Aztán védekezett.

— És nem tudom, de azt hiszem, a levegő . . . a tavasz . . . ez az, a tavasz.

És fürgén, könnyű léptekkel, fütyörészve ment fel a házba. Ahogy a szobába lépett, a fia állt előtte.

— No, mit akarsz? — kérdezte tőle vidáman.

— Atyám, ma délre ígérted válaszodat.

— Micsoda választ . . . Hja igaz! — Szurkolsz most öcskös, mi?

— Nem, — felelt a fiatal ember és arca felderült. Jó kedvű vagy, szemeidből látom, hogy már nem ellenzed házasságomat . . .

— Hát üsse kő! Nem bánom, vedd el! Hanem te! aztán nagyon szeressétek egymást . . . fogtok-e sokat csókolózni, ölelkezni . . .

— Fogunk . . . fogunk . . .

— De kikötöm, hogy előttem is . . .

— Szivesen, előttem is . . .

— Akkor rendben van!

— Atyám, bocsáss meg, ha kérdezem, de mi történt veled? Ez a változás . . . Miért, hogy ma már érted, hogy nem tudok lemondani szerelmemről . . .

— Mi történt? tudja a manó . . . azt hiszem a tavasz . . . ez az ördögös tavasz . . .

A tábornok megsodorta a bajuszát . . . és az egészséges, erős parasztleányra gondolt . . .

Az élettapasztalat pedig azt bizonyítja, hogy minél több munkával tudunk foglalkozni, annál biztosabb a megélhetésünk.

Ugy hallottuk, hogy akadt egy emberbarát kabátos ember, aki 50 (mondd: ötven) koronát szánt ajándéknak annak a mindszenti munkáscsapatnak, amely a munkástelepen a legelső munkásházat az orosházi módon kifogástalanul fölveri. Föltétele csak az, hogy az 50 korona ajándékre pályázó csapat ebbeli szándékát a házépítő-bizottságnál előre bejelentse, hogy a bizottság a munkát ellenőrizhesse. — A pénz a szándék bejelentése esetén a bizottság kezeihez letétbe helyeztetik, hogy a megérdemelt nyertes munkája végeztekor fölvehesse.

Kiváncsiak vagyunk: akad-e az 50 koronára pályázó?

— Törvényjavaslat a vizierők hasznosításáról. A földmivélsügyi miniszter most tette közzé a vízjogról szóló 1885. évi XXIII. törvénycikk kiegészítéséről és módosításáról szóló törvényjavaslatát. A javaslat nagyfontosságú intézkedéseket tartalmaz, amelyek alkalmasak arra, hogy vizierőnk kihasználása terén élénk tevékenység induljon meg. Így az ártézi kutak furására óvintézkedéseket statuál, a vízvezetékek vízfőre és vízgyűjtő helyeire védőterületet állapít meg, messzemenő kedvezményeket biztosít a víztárolók, a nagy modern vízgyűjtő medencék, úgynevezett völgyzárak részére. A javaslat a vizierőművek és víztárolók céljaira lehetővé teszi a kisajátítást.

A kataszteri kiigazítás.

Uj földadó törvényt hoztak, mely ugyan nem sokban könnyít a föld jövedelmére kivett adóterheken, de legalább igazságosabban osztja el a terhet. Ebből a célból a pénzügyminiszter elrendelte a kataszteri kiigazításokat.

A kataszter egy nagy nyilvántartás, melybe fel van véve minden darab megművelhető, hasznos hajtó földdarab. Minden darab földet először is osztályoznak művelési ágak szerint. Szántóföld, rét, nádas stb. Most minden osztályba tartozó földet az ottani határbeli viszonyokhoz mérten felbecsülnek, hogy rendes művelés mellett mennyi tiszta jövedelmet hozhat. Ezt beírják a földadókataszterbe, ezenkívül még a telekkönyvben is feljegyzik, hogy az illető földdarabnak mennyi a tiszta jövedelme. Ez aztán megállapított jövedelmi alapnak tekintetik és évenként ezen jövedelmi alap után vetik ki az adót.

Könnyű belátni, hogy az ilyen becsléseknél visszaélések, részrehajlások, de tévedések is történhetnek. Így aztán többször előfordult, hogy vagy kevesebbre vagy többre becsülték az illető földdarab tiszta jövedelmét s ez alapon kevesebb vagy több földadót vetettek ki, mint az igazság azt megkövetelte. Ezen a bajon most úgy segítenek, hogy újból kiigazítják a katasztert.

Eddig ezt csak a pénzügyminiszter hivatalos emberei eszközölték. Az új törvény szerint minden vármegye, minden község ahhoz értő bizalmi embereket jelölhet ki és ezek közbenjárásával fog megtörténni a kiigazítás. Ezek a falubeli emberek ismernek minden földdarabot a határon és pontosan megtudják mondani, hogy mennyi évi átlagos termése és jövedelme van mindenki földjének. E szerint azután az adó igazságosabban és a valóságos jövedelemnek megfelelőleg lesz kivétve. Ez egyik nagy előnye az új földadó törvénynek, melyet a kataszteri kiigazításuk után azonnal életbe fognak léptetni.

Ujdonságok.

— **Iskolai ünnepélyek.** A mindszenti m. kir. állami elemi népiskola növendékei, tanítók vezetése mellett folyó évi május hó 3-án „Ezredéves“ ünnepélyt rendeznek a „madarak és fák napjával“ kapcsolatban, melyre úgy a tanúgybarátokat, mint a szülőket ezuton is meghívja és szívesen látja a tanítótestület. A sikeresnek ígérkező milléniumi ünnepély sorrendje a következő:

I. Az ünnepély a róm. kath. templomban reggel 8 órakor tartandó istentisztelettel kezdődik, folytatása pedig a leányiskola udvarán lesz.

II. 1) Himnusz. Éneklük a IV—VI. oszt. összes és az ism. isk. növendékek. 2) Ezredéves ünnep méltatása. Tartja: Tary János. 3) Szavaltat, Szávay Gyulától. Előadja: Zánthó Mária VI. o. tanuló. 4) „Magyarország az én kedves hazám“. Éneklük a leányiskola IV—VI. oszt. tanulóit. — „Ezer esztendeje annak“. Éneklük a fiúiskola IV—VI. oszt. tanulóit. 5) „Madarak és fák védelméről“. Szabad előadás, tartja: Lovas Jenő. 6) „Madarak deputációja“. Előadják: Kardos Lajos, Ormándi Ferenc, Hoics Ferenc és Hevesi László VI. oszt. tanulók. 7) Madár-dalok. Éneklük a IV—VI. osztály növendékei. 8) Zárószó.

— **Változás a tanítói karban.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Zsirkó Ernő mindszenti „Téglás“-tanyai tanítót a horgosi belterületi áll. el. iskolához; Kőszegi Márton dettai róm. kath. tanítót a „Téglás“ tanyai s végül Ladányi József tömörkényi áll. isk. tanítót az eleget tanyai iskolához helyezte át. — Őszintén sajnáljuk Zsirkó Ernő távozását, aki több, mint egy évtizeden át működött példás szorgalommal a hozzánk távol eső téglási iskolánál.

— **Jótekonycélu hangverseny.** Mint értesülünk, folyó hó 15-én este 8 órakor Darabos Lajos, Arany János és Kun Ferenc — a híres vásárhelyi trió — Goldner Ödön jőnévű vendéglőjében elite-hangversenyt rendeznek. Jövő számunkban közölni fogjuk az páratlanul élvezetesnek ígérkező hangverseny műsorát, amely — előre is jelezhetjük — a legszerencsésebben van összeválogatva. A hangversenyt az ajkai bányakatasztrófa áldozatai javára rendezik s már azért is megérdemli a legteljesebb érdeklődést és pártfogást.

— **Utkövezés Mindszenten.** A kereskedelemügyi minisztérium értesítette községünket, hogy a község határában, a mindszenti nagy révnél és a tekei parton, az anyási rév mellett elterülő hajókikötő helyekhez vezető utakat kiköveztetni szándékozik. Kéri tehát az erre vonatkozó közelebbi adatokat megküldeni. — Hát ez megint nagyon üdvös dolog volna, mert bizony sokszor megesik, hogy a hajók itt vesztegelnek, nem bírnak rakodni nem bírnak a hajóra gabonát szállítani, oly járhatlanok a kikötőkhöz vezető utjaink.

— **A Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjegyek** nemcsak a belföldön, hanem a külföldön is óriási kelendőségnek örvendenek, mert nyerelemény-esélyeik rendkívül előnyösek, tervezetük pedig szolid és kedvező. Gyorsan, váratlanul nagy vagyonhoz jutni, csak nagy szerencse, nagyobb nyerelemény útján lehet, ezért ajánljuk, hogy t. olvasóink is tegyenek szerencsekísérletet és vegyenek Kiss Károly és társa bankházában (Budapest, Kossuth Lajos u. 13) sorsjegyet. E hírneves főelárusító részvénytársaság teljesen megbízható és előzékeny. A remény pedig boldogít, és Kiss szerencséje nagy!

— **Gazdasági ismétlő iskolánk ügye** — ugylátszik — mégis csak halad előre, ha lassan is. Mint értesülünk, a közoktatásügyi

minisztérium leküldötte a községhez a 2 évvel ezelőtt hozzá fölterjesztett terveket s most már hajlandónak mutatkozik a község kívánóságát teljesíteni. Ha a leiratot közelebből ismerni fogjuk, bővebben megemlékezünk róla.

— **Tűzoltók figyelmébe!** A Mindszenti Önkéntes Tűzoltó-egylet havi rendes iskolázó gyakorlatát minden hónap első vasárnapján tartja s így a folyó évi rendes első iskolázás a mai napon délután 3 órakor veszi kezdetét, melyre a működő tagok ezuton is meghívotnak. Ugyanez alkalommal a legénységi tételkabátok a szertába beszálítandók. A parancsnokság.

— **Kedves emlék.** — No, asszonyosság, ha már kivágatta az egész kertet, miért nem vágatja ki azt az egy fát is, hiszen utban lesz?!

— Jaj, azt az egyet nem bánom, arra akasztotta fel magát az Istenben boldogult uram!

— **Öngyilkosság.** Csordás Pap Mihály 32 éves mindszenti lakos tegnap délután 3 órakor, Mátyáskirály-utca 1051. sz. lakásán felakasztotta magát. Pap Mihály egész nap komor hangulatban volt és felesége előtt folyton azt hangoztatta, hogy öngyilkos lesz. Ebéd után, mialatt felesége segítségért járt, végre is hajtotta tervét. Mire megérkezett a segítség, Csordás Pap Mihályból ki-röpült a lélek. Tettét valószínűleg beszámíthatatlan állapotban követte el.

— **Nem lesz termés!** Adja isten, hogy ne menjen teljeseedésbe e baljóslat. Legyen termése mindenkinek bőven. Az idő azonban maholnap oda fordul, hogy nagyon könnyű lesz a jövendőt innen hazulról is megjósolni. Ha hamarosan meg nem erednek a néhány nap óta felhős ég csatornáit, hát lesz olyan szűk, inséges esztendőnk, hogy az emlékezetes 1863-ik év kismiska volt hozzá képest. Vetések, kaszálók, legelők mind olyan rossz-szak, hogy a legnagyobb kétségbeesést keltik föl gazdáinkban. A növényzet átlagban nem előre, de inkább vissza fejlődik. Szó sincs róla, hogy a hagyományos jóhírű májusi esők még sokat tehetnek, de már korántsem annyit, amennyire szükség volna ennek a három év óta kikodult vidéknek.

— **Egy szanatórium ismertetése.** A főváros közvetlen közelében gyönyörű fekvésű vidéken, Dunaharaszti épült Tamássy Park szanatóriuma, amelyről már köztudomású, hogy Magyarország összes szanatóriumjai között első helyet foglal el. Ez a szanatórium idegbetegeknek, alkoholistáknak és morfinistáknak a legjobban ajánlható. Nap és légfürdők. Vizgyógykezelése masszázs-ja, fény és szénsavas fürdői, dietikus gyógymódjai páratlan eredménnyel járnak. Minden beteg állandó orvosi felügyelet alatt áll és mérsékelt árak mellett kitűnő ellátást kap. Olvasóink, ha egészségük helyreállítására céljából szanatóriumba akarnak menni, forduljanak elsősorban ide felvilágosításért, ahonnan azt díjmentesen nyerik. A pontos cím: Park-szanatórium igazgatósága, Dunaharaszti 1.

— **Vízvezetési érdekeltségünk** az elmúlt vasárnap tartotta meg előre jelzett összlését, melyen a tagok teljes számban megjelentek s azt határozták egyhangulag, hogy vállalkozótól megkövetelik valamennyi tagnak kellő vízmennyiséggel való kielégítését. A megoldási módot reabízzák. De kijelentették, hogy addig nem fizetnek vállalkozónak, míg szerződéses kötelezettségének eleget nem tesz mindenben. Nem bánja az érdekeltség, ha vállalkozó a csővezeték cseréit fel bővebb csövekkel, avagy egy új kutat furat a csúcsan azon tagok kielégítésére, akik a jelenlegi vezeték mellett vízhiányban szenvednek. De az új kis érdekeltség összetoborzása vállalkozó dolga lenne. Ezen kijelentések után a további teendők végzésére az eddig működött végrehajtó-bizottság újfönt teljhatalommal bizatott meg. — Ugy látjuk, az ér-

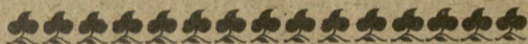
dekeltség tagjai osztják azon nézetet, melyszerint a vállalat a tisztán takarékosági szempontból megtévesztett vízvezeték-berendezést legolcsóbban, legbiztosabban az általa javaslatba hozott kisegítő új ártézi kut létesítésével fogja korrigálni. Sajnálattal vesszük tudomásul mi is a vízvezeték részleges kudarcát, noha a vállalat nagy része ennek dacára is elég jól sikerült. A fődolog az lenne, hogy a már ominózsá vált ügy mielőbb békés uton befejeztetnék.

— Női kalapok diszitése és alakítása. Egy fővárosi elsőrendű női-kalap terem meg-
lepő újításáról adhatunk hírt. A vidéki hölgy közönség kényelmére külön osztályt létesített, ahol divatját mult régi kalapokat a legutolsó divat szerint átalakítanak és diszitenek, feltűnő olcsó árban. Akiknek tehát szép és divatos nyári-kalapokra szükségük van, küldjék el kalapjaikat Friedrich Mariska kalaptermébe, Budapest, VI., Váci körút 15. II/21. Levélbeli felvilágosítás díjtalan

— Negyven milliónál több fedélcserépet gyártanak évente a Bohn-féle téglagyárak a szab. Bohn-féle természetes vörös fedélcserépekből, melyek kiváló minőségüknel fogva közkedveltségnek és nagy keresletnek örvendenek.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1909.

A tiszántuli járás főszolgabirájától.

904/1909. szám.

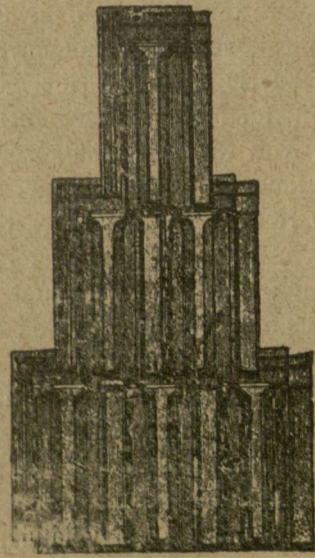
Hirdetmény.

A Mindszent községben évi 800 korona törzsfizetéssel szervezett községi pénztári ellenőri állásra pályázatot nyitok, s felhívom az állást elnyernyi szándékozók, hogy legalább 4 középiskolai osztály elvégzését tanúsító bizonyítvánnyal s egyéb okmányaikkal felszerelt pályázati kérvényeiket hozzam május hó 8-ig bezárólag nyujtsák be.

Az ellenőr élethossziglan választatik, s hivatalba lépésekor egy évi fizetésével azonos összegű biztosítékot köteles a pénztárnál letenni.

Mindszent, 1909. április 23.

Főszolgabíró megbízásából:
FEKETE LÁSZLÓ
szolgabíró.

Szabadalmazott Bohn-féle természetes vörös fedélcserép.

Bohn nagykikindai cserepe

Legjobb minőségű fedélcserép
legolcsóbb árak mellett!!

TESSÉK ÁRJEGYZEKET KÉRNI.

KÉPVISELŐK KERESTETNEK!

—2

BOHN TÉGLAGYÁR, NAGYKIKINDA.

Árlejtési hirdetmény.

A mindszenti munkásháztelep mintegy 180 lakóházához alábbi munkálatok és anyagok szállításának biztosítására ezennel zárt ajánlati versenyt hirdetek.

Ajánlat teendő:

- 1) Épületenkint 50 kgr. fehér oltatlan mészre;
- 2) „ 2 kocsi homokra, ugyanannyi polyvára;
- 3) „ 5600 drb sodrony- és vasszegre;
- 4) „ 6 drb ajtóhoz különféle vasalásra;
- 5) „ 4 drb különféle ablak készítésére;
- 6) A felfektetett terv szerinti lakóházak felépítésére az előirt kombinációk szerint.

Anyagok és munkák kimutatását a tervek foglalják magukban.

Tervek, föltételek Mindszent község házánál a hivatalos órák alatt betekintheők.

Hiányos, elkésett és utóajánlatok kizáratnak a versenyből.

Az eljáró bizottság föntartja magának, hogy a beérkezett ajánlatokból szabadon választhasson, vagy azokat mellőzze.

A kellően lezárt ajánlatokhoz a vállalandó anyag vagy végzendő munkák értékének öt százaléka — készpénzben vagy értékpapirban — bánatpénz gyanánt melléklendő s május hó 3-án d. e. 8 óráig Mindszent község előljáráóságához „Munkásházak“ megjelöléssel nyujtandók be, ahol azok ugyanazon napon d. e. 9 órakor nyilvánosan fölbontatnak.

Mindszent, 1909. évi április hó 26-án.

Veres Sándor,
bíró.

